

POKÓJ Z BOGIEM to nie „święty spokój”

Zachowajmy pokój z Bogiem przez Pana naszego Jezusa Chrystusa. Rz 5,1b

Pokój z Bogiem zachowuje ten, kto trwa w przymierzu z Bogiem. Potwierdzeniem i wypełnieniem przymierza zawartego już w Starym Testamencie jest śmierć i zmartwychwstanie Jezusa. Pokój Jezusa nie jest pokojem jaki daje świat, ale pokojem harmonijnego pojednania z Bogiem, źródłem i początkiem każdego innego możliwego pokoju. Bóg obecny w każdym aspekcie naszego życia zaprowadza w nim pełen pokoju porządek.

1. Modlitwa do Ducha Świętego

2. Wprowadzenie w temat spotkania

Jakiego pokoju / spokoju pragnie człowiek?

*A tymczasem leżę pod gruszą
Na dowolnie wybranym boku
I mam to, co na świecie najświętsze
Święty spokój...*

*A tymczasem leżę pod gruszą
A świat obok płynie leniwie
I niczego więcej nie pragnę
Wręcz przeciwnie...*

<https://www.youtube.com/watch?v=4rbiv5bvBlw>

3. Dzielenie się Słowem Bożym

3.1. Czytanie Słowa Bożego oraz Adhortacji „Gaudete et exsultate”

Z Pisma Świętego:

I zawrę z nimi przymierze pokoju: będzie to wiekuiste przymierze z nimi. <Założę ich i rozmnożę>, a mój przybytek pośród nich umieszczę na stałe. (Ez 37,26)

Bo królestwo Boże to nie sprawa tego, co się je i pije, ale to sprawiedliwość, pokój i radość w Duchu Świętym. A kto w taki sposób służy Chrystusowi, ten podoba się Bogu i ma uznanie u ludzi. Starajmy się więc o to, co służy sprawie pokoju i wzajemnemu zbudowaniu. (Rz 14,17-19)

Adhortacji Apostolskiej Ojca Świętego Franciszka „Gaudete et exsultate”

„Błogosławieni, którzy wprowadzają pokój, albowiem oni będą nazwani synami Bożymi”.

Błogosławieństwo to skłania nas do pomyślenia o wielu powtarzających się sytuacjach konfliktowych. Bardzo często zdarza się nam, że jesteśmy przyczyną konfliktów lub przynajmniej nieporozumień. Na przykład, gdy słyszę coś od kogoś i idę do drugiego, by mu o tym powiedzieć, a nawet tworzę drugą wersję, nieco szerszą, i ją rozpowszechniam. A jeśli wyrządzi ona więcej szkody, to wydaje mi się, że sprawia mi to więcej satysfakcji. Świat plotek, tworzony przez ludzi krytykujących i niszczących, nie buduje pokoju. Ci ludzie są raczej wrogami pokoju i w żaden sposób nie są błogosławieni.

Ludzie wprowadzający pokój są źródłem pokoju, budują pokój i przyjaźń społeczną. Tym, którzy wszędzie wprowadzają pokój, Jezus składa piękną obietnicę: „będą nazwani synami Bożymi” (Mt 5,9). Prosił On uczniów, aby, wchodząc do jakiegoś domu, mówili: „Pokój temu domowi!” (Łk 10,5). Słowo Boże zachęca każdego wierzącego, by dążył do pokoju razem z innymi (por. 2Tm 2, 22), bo „Owoc sprawiedliwości sięją w pokoju ci, którzy zaprowadzają pokój” (Jk 3, 18). A jeśli w jakimś przypadku w naszej wspólnotce mamy wątpliwości co do tego, co należy zrobić, „starajmy się o to, co służy sprawie pokoju” (Rz 14, 19), ponieważ jedność jest ważniejsza od konfliktu.

3.2. Chwila refleksji Czas, by w ciszy rozważyć Słowo Boże i pozostałe teksty oraz zastanowić się nad tym, jak te słowa odnoszą się do mojego życia, postępowania.

3.3. Dzielenie Krótkie wypowiedzi uczestników spotkania dotyczące przemyśleń i refleksji, które wzbudziło w nich usłyszane Słowo Boże i pozostałe teksty. Wypowiedzi zwykle zaczynamy od przytoczenia jednego z wersetów, którego dotyczy ta refleksja. Wypowiedź w oparciu o przeczytane Słowo Boże i osobiste doświadczenie niech się łączy z odpowiedzią na pytanie:

Jakiego pokoju pragnie Bóg?

Jak być źródłem pokoju (budować pokój) w domu, w rodzinie, w środowisku pracy?

4. Modlitwa na zakończenie spotkania